

меона, комуто би могло да се припише прѣнасянето на столицата въ Прѣславъ отъ близкитѣ ней Vertex или Αὐλή, или поне създаването отъ тоя градецъ единъ виденъ центръ или „втори Ц-дъ“ отъ кждѣто и турското Ески Стамболъ¹⁾.

Сливенъ, бидейки до Бориса само въ номиналнитѣ владѣния на българитѣ или поне край самата подбалканска българо-византийска граница, ако и съ славяно-българско население, не ще е билъ лишенъ отъ черква или мѣнастирь още прѣди окончателното приемане на християнството отъ българитѣ (861—866). Близкиятъ до него Кабиле или Диосполисъ (при днешния Ямболъ) се зачува като епископско сѣдалище още въ IV-я вѣкъ, а такива бѣха сжщо и Анхиало, Созополъ и Девелтусъ. Уловениятъ вождъ на разбойницитѣ скамари подъ Источния Балканъ около 765 г., именно Хризинъ (Хрѣзь?), заедно съ славянския шефъ Северъ, е билъ християнинъ-апостатъ. При подобни ранни зачатъци на християнство въ юго-източна България, Сливенъ и неговата околностъ не ще сж били лишени отъ християнски слѣди. Нека пакъ повторимъ думитѣ на Идризи, че „Сливенъ билъ прославенъ още прѣди 1153 г.“. Ето защо, както много отъ българскитѣ укрѣпления въ Сливенъ и около него легнаха върху римски основи, тѣй и по-послѣшнитѣ тукъ черкви и мѣнастири прѣзъ българското царство ще сж отчасти върху или край зидове на по-стари такива. Въ тая смисълъ би могло да се посочи най-старата черква въ днешния Сливенъ.

е съградилъ на свои разноси черкви—това не е извѣстно. (Hic princeps omnem sibi subditam Bulgariam Septem catholicis templis, cinxit, Yita S. Clementis, изд. Миклош., 1847. XX, XXIII).

¹⁾ Това име не е случайно. Видни тукъ развалини и паметници сж внушили на новитѣ завоеватели убѣждението за стария Ц-дъ на Българитѣ. Сжщото е станало и съ Троя, селцето край развалинитѣ на който дѣйствително се нарича Ески Стамболъ. Стамболъ или Истамболъ (Ц-дъ), мимо чудноватитѣ теории за туй ново име, си води началото, като съкратено, отъ Константинополь по сжщия начинъ, както Александъръ се обърналъ въ Скендеръ. Англичанинътъ Чисхълъ въ края на XVII ст. намѣрилъ интересни врѣзки въ стѣнитѣ на стария Прѣславъ, който той счита за древния Oescus Triballorum. Travels in Turkey and back to England. p. 75.